

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 25/2019-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. januára 2019 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného JUDr. Ivanom Jurčišinom, advokátska kancelária, Mlynská 26, Košice, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: VP-569/30-96 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. augusta 2017 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného JUDr. Ivanom Jurčišinom, advokátska kancelária, Mlynská 26, Košice, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru

o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Prešov (ďalej len „okresné riaditeľstvo Policajného zboru“) v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS. VP-569/30-96.

2. Sťažovateľ v sťažnosti adresovanej ústavnému súdu uvádza, že mu v rámci trestného konania vedeného pred Okresným úradom vyšetrovania Policajného zboru Prešov pod ČVS: VP-569/30-96 bolo 12. júla 1996 vznesené obvinenie. Uznesenie o vznesení obvinenia napadol podľa vlastného vyjadrenia sťažnosťou, na základe ktorej prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov uznesením č. k. VP 608/96-8 zo 14. októbra 1996 postúpil jeho vec na prejednanie priestupku okresnému riaditeľstvu Policajného zboru, odboru dopravnej polície s konštatovaním, že sa vo veci nezistilo, že ide o trestný čin.

3. Sťažovateľ v sťažnosti namieta, že ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu okresné riaditeľstvo Policajného zboru vo veci jeho priestupku nerozhodlo „*napriek opakovanej sťažnosti z roku 2016*“, pričom mu listom z 29. decembra 2016 oznámilo, že jeho „*požiadavke na ukončenie alebo zastavenie predmetnej veci už nie je možné vyhovieť nakoľko boli skartované všetky spisy vo veci tam vedenej pod sp. zn. ČVS: VP – 569/30-96*“.

4. Sťažovateľ v sťažnosti dodáva: „*Preverovaním som zistil, že Okresné riaditeľstvo PZ v Prešove oznámilo Slovenskej poisťovni, a.s., odštepny závod Košice, že som riadil motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu a táto si následne voči mne uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 6792 SK s prísl. a to návrhom na vydanie platobného rozkazu zo dňa 25.03.1997. Nezákonným postupom Okresného riaditeľstva PZ v Prešove, ktorý dal predčasne nesprávnu informáciu Allianz Slovenská poisťovňa a.s. Bratislava spôsobilo zatiaľ celkovú škodu vo výške 1183,2 € (istina + úroky + trovy exekučného konania + trovy exekútora) + trovy právneho zastúpenia (prevzatie a príprava, odvolanie, zastupovanie v trestnom konaní, zastupovanie v konaní o vydanie platobného rozkazu a zastupovanie v exekučnom konaní). Mal som osobný záujem ukončiť trestnú vec vedenú na Okresnom riaditeľstve PZ v Prešove pod sp. zn. ČVS:VP -569/30-96, a tak očistiť svoje meno a uspieť v konaní o náhradu škody voči Allianz Slovenská poisťovňa, a.s. Ak by som bol uspel vo vyššie uvedenom správnom konaní mohol som sa dôvodne brániť voči podanému návrhu na vydanie platobného rozkazu s tým, že nie je možné uplatniť voči mne nárok na náhradu*

škody nakoľko som žiadnu škodu pod vplyvom alkoholu nespôsobil, a teda že žaloba je nedôvodná a ak vznikla škoda, táto mala byť krytá zo zákonného poistenia vozidla, ktoré nehodu spôsobilo. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností Okresné riaditeľstvo PZ v Prešove bez akýchkoľvek dôvodov neprejednálo vec od vydania uznesenia okresného prokurátora v Prešove VP 608/96-8 zo dňa 14.10.1996 kedy mu vec bola vrátená na nové konanie a rozhodnutie a do dnešného dňa vo veci nerozhodol . Toto konanie Okresného riaditeľstva PZ v Prešove vytvára pre sťažovateľa stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza, a ktorý mu spôsobuje ďalšie problémy v súdnom spore o náhradu škody.“

5. V označenom postupe okresného riaditeľstva Policajného zboru sťažovateľ vidí porušenie svojich označených práv a je toho názoru, že vyčerpal všetky dostupné právne prostriedky slúžiace k ochrane jeho práv.

6. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ v závere sťažnosti navrhuje, aby ústavný súd rozhodol o jeho sťažnosti nálezom, ktorým by vyslovil porušenie jeho základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného riaditeľstva Policajného zboru v konaní vedenom pod ČVS: VP-569/30-96, prikázal okresnému riaditeľstvu Policajného zboru konať vo veci sťažovateľa bez zbytočných prietáhov a priznal mu tiež primerané finančné zadost'učinenie v sume 20 000 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí

bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

9. Z obsahu citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických alebo právnických osôb namietajúcich porušenie svojich základných práv a slobôd len vtedy, ak o ich ochrane nerozhoduje iný súd. Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že ochrany označeného základného práva alebo slobody, ktorého porušenie sťažovateľ namieta, sa sťažovateľ môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných právnych prostriedkov nápravy pred iným orgánom verejnej moci, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (napr. I. ÚS 103/02). Z uvedeného vyplýva, že v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy prislúcha ústavnému súdu právomoc zaoberať sa porušením základného práva alebo slobody len za predpokladu, že právna úprava takémuto právu neposkytuje účinnú ochranu (mutatis mutandis I. ÚS 78/99).

10. Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti konštantne prihliada na to, že nie je iba jeho povinnosťou ako súdneho orgánu ochrany ústavnosti zabezpečovať v rámci svojej rozhodovacej právomoci ochranu základných práv a slobôd vrátane rešpektovania záväzkov vyplývajúcich z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná. Túto povinnosť majú aj všeobecné súdy ako primárni ochrancovia ústavnosti (napr. III. ÚS 79/02). Danú skutočnosť zohľadňuje napokon aj znenie čl. 127 ods. 1 ústavy limitujúce právomoc ústavného súdu vo vzťahu k všeobecným súdom princípom subsidiarity, podľa ktorého rozhoduje ústavný súd o individuálnych sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb vo veci porušenia ich základných práv alebo slobôd iba v tých prípadoch, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

11. Vychádzajúc zo svojej judikatúry uvedenej v predchádzajúcom bode, ústavný súd konštatuje existenciu procesnej prekážky brániacej prerokovaniu sťažnosti sťažovateľa, ktorou je nedostatok právomoci ústavného súdu. Právna úprava poskytuje sťažovateľovi priestor na uplatnenie námietok o nečinnosti označeného správneho orgánu potenciálne predstavujúcej zásah do práv sťažovateľa ako účastníka správneho konania. Ide o konanie o žalobe proti nečinnosti orgánu verejnej správy podľa ustanovení § 242 a nasledujúcich zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Rozhodovanie o týchto žalobách patrí vždy všeobecným súdom. Sťažovateľ disponuje možnosťou uplatniť svoje námietky o nečinnosti okresného riaditeľstva Policajného zboru ako správneho orgánu prostredníctvom žaloby. Ochranu jeho označeným právam zaručeným ústavou a dohovorom je oprávnený a zároveň povinný poskytnúť mu príslušný všeobecný súd. Táto skutočnosť vylučuje právomoc ústavného súdu preskúmať námietky sťažovateľa uplatnené proti označenému postupu okresného riaditeľstva Policajného zboru v správnom konaní.

12. Z uvedených dôvodov ústavný súd po predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. januára 2019